

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού](#) > [France](#)

# Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού

Γαλλία



Γαλλία

## ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) - Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Ο δικαστής εκτέλεσης του πολυμελούς πρωτοδικείου (tribunal de grande instance). Όταν ο δανειστής διαθέτει δημόσιο έγγραφο, αρμόδιος για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης λογαριασμού είναι ο δικαστής εκτέλεσης του πολυμελούς πρωτοδικείου.

### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) - Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Ο δικαστικός επιμελητής.

### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) - Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Ο δικαστικός επιμελητής δύναται να ανατρέξει στο μητρώο FICOBA (fichier centralisant l'ensemble des comptes bancaires et assimilés - κεντρικό μητρώο τραπεζικών και παρεμφερών λογαριασμών).

Εφαρμόζεται το άρθρο 14 παράγραφος 5 στοιχεία α) και β): οι τράπεζες έχουν την υποχρέωση να γνωστοποιούν, κατόπιν αιτήματος της αρχής πληροφόρησης, αν ο οφειλέτης τηρεί λογαριασμό σ' αυτές στην ίδια αρχή δίδεται πρόσβαση στα σχετικά στοιχεία όταν αυτά φυλάσσονται από δημόσιες ή διοικητικές αρχές σε μητρώα ή αλλού.

Η γαλλική νομοθεσία ήδη προβλέπει την πρόσβαση στα στοιχεία των λογαριασμών του οφειλέτη εφόσον ο δανειστής διαθέτει εκτελεστό τίτλο [άρθρα L. 152-1 και L. 152-2 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις (code des procédures civiles d'exécution)].

Το μητρώο FICOBA δημιουργήθηκε το 1971 και τελεί υπό τη διαχείριση της γενικής διεύθυνσης δημόσιων οικονομικών (Direction générale des finances publiques) περιλαμβάνει λογαριασμούς κάθε είδους (τραπεζικούς, ταχυδρομικούς, ταμειωτηρίου...) και παρέχει στα εξουσιοδοτημένα πρόσωπα στοιχεία για τους λογαριασμούς που τηρούνται από φυσικό πρόσωπο ή εταιρεία.

Η καταχώριση στο μητρώο πραγματοποιείται κατά το άνοιγμα λογαριασμού. Κατά το άνοιγμα του λογαριασμού,

ο δικαιούχος ενημερώνεται από το χρηματοπιστωτικό ίδρυμα για την καταχώρισή του στο μητρώο FICOBA. Οι δηλώσεις για το άνοιγμα, το κλείσιμο και την τροποποίηση λογαριασμών περιλαμβάνουν τα παρακάτω στοιχεία:

επωνυμία και διεύθυνση του ιδρύματος που διαχειρίζεται τον λογαριασμό

αριθμό, φύση, είδος και χαρακτηριστικά του λογαριασμού

ημερομηνία και φύση της δηλωθείσας συναλλαγής (άνοιγμα, κλείσιμο, τροποποίηση)

επίθετο, όνομα, ημερομηνία και τόπο γέννησης, διεύθυνση του δικαιούχου του λογαριασμού και, για τις ατομικές επιχειρήσεις, αριθμό SIRET

για τα νομικά πρόσωπα, επωνυμία, νομική μορφή, αριθμό SIRET και διεύθυνση.

Το μητρώο δεν παρέχει κανένα στοιχείο για τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται ή το υπόλοιπο του λογαριασμού.

Η γενική διεύθυνση δημόσιων οικονομικών προβαίνει στις καταχωρίσεις κατά την παραλαβή της δήλωσης του τραπεζικού ιδρύματος που προέβη στο άνοιγμα, την τροποποίηση ή το κλείσιμο του λογαριασμού. Τα στοιχεία οικογενειακής κατάστασης των προσώπων πιστοποιούνται από το INSEE (γαλλικό ινστιτούτο στατιστικής και οικονομικών μελετών). Για την πιστοποίηση και επικαιροποίηση των στοιχείων νομικών προσώπων, η γενική διεύθυνση δημόσιων οικονομικών χρησιμοποιεί το αρχείο SIRENE.

#### [Βρείτε δικαστικό επιμελητή](#)

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Το εφετείο (cour d'appel)

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Ο δικαστικός επιμελητής

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Ο δικαστικός επιμελητής

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Σε περίπτωση δέσμευσης κοινού λογαριασμού, αυτή πρέπει να κοινοποιηθεί σε όλους τους δικαιούχους του λογαριασμού. Αν ο δικαστικός επιμελητής αγνοεί την ταυτότητα και τη διεύθυνση των συνδικαιούχων, ζητά από την τράπεζα να τους ενημερώσει ή ίδια για τη δέσμευση και το ύψος των ποσών που ζητούνται, ώστε αυτοί να μπορέσουν, κατά περίπτωση, να προβάλουν τα δικαιώματά τους στον λογαριασμό και ειδικότερα να ζητήσουν την άρση της δέσμευσης για το δικό τους μερίδιο στον κοινό αδιαίρετο λογαριασμό, αν πρόκειται για ποσά εξ αδιαίρετου.

Εφόσον η δέσμευση δεν έχει κοινοποιηθεί στον συνδικαιούχο του κοινού λογαριασμού, δεν ξεκινά να τρέχει η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης κατά αυτού του μέτρου απ' αυτόν.

Το άρθρο R. 162-9 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές διαδικασίες προβλέπει ότι αν ένας λογαριασμός, ακόμα και κοινός, ο οποίος τροφοδοτείται από τα κέρδη και τους μισθούς ενός συζύγου υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης γίνει αντικείμενο δέσμευσης αιτία εγγυήσεως για απαίτηση που γεννήθηκε από τον/την οφειλέτη σύζυγο, περνά αμέσως στη διάθεση του υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης συζύγου, κατ' επιλογή του, ποσό αντίστοιχο με το ποσό των κερδών και των μισθών που καταβλήθηκαν τον μήνα που προηγήθηκε της δέσμευσης ή ποσό αντίστοιχο με τον μέσο όρο των μηνιαίων κερδών και μισθών που

καταβλήθηκαν κατά τους δώδεκα μήνες που προηγήθηκαν της δέσμευσης.

Εναπόκειται στον δανειστή που επισπεύδει τη δέσμευση να προσδιορίσει το ποσό των εισοδημάτων του οφειλέτη συζύγου στον λογαριασμό που σκοπεύει να δεσμεύσει. Ο λογαριασμός μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δέσμευσης στο σύνολό του εφόσον τροφοδοτείται μόνο από τα εισοδήματα του οφειλέτη συζύγου, ακόμα κι αν πρόκειται για κοινό λογαριασμό.

Ως προς τους λογαριασμούς αντιπροσώπου, το γαλλικό δίκαιο δεν αναγνωρίζει την έννοια.

Η αρχή του δικαιώματος γενικού ενεχύρου (principe du droit de gage général) απαγορεύει τη δέσμευση τραπεζικών περιουσιακών στοιχείων που διατηρούνται από τον οφειλέτη για λογαριασμό τρίτου και τα οποία δεν του ανήκουν προσωπικά ή του έχουν ανατεθεί προς φύλαξη.

Αν τα κεφάλαια που δεν ανήκουν στον επαγγελματία εγγράφονται σε ειδικό λογαριασμό ο οποίος επιτρέπει χωρίς αμφισβήτηση τον προσδιορισμό τους ως περιουσία τρίτων, τα εν λόγω κεφάλαια εξαιρούνται από τις δικαστικές αξιώσεις των δανειστών, παρά το γεγονός ότι ο επαγγελματίας είναι ο δικαιούχος του λογαριασμού και ο μόνος δικαιούχος που μπορεί να αξιώσει την επιστροφή αυτών των ποσών. Το ίδιο ισχύει και για ποσά που κατατίθενται από συμβολαιογράφο σε ειδικό λογαριασμό του ταμείου παρακαταθηκών και δανείων, ή από μεσίτη ακινήτων ή από διαχειριστή συνιδιοκτησίας.

### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Στο γαλλικό εθνικό δίκαιο συνυπάρχουν δύο μηχανισμοί με τον ίδιο στόχο αλλά με διαφορετική λειτουργία: το ακατάσχετο τραπεζικό υπόλοιπο, το οποίο εξαιρείται αυτοδικαίως από την κατάσχεση, και η μεταφορά ακατάσχετου, η οποία απαιτεί αίτηση του οφειλέτη και απόδειξη ότι ο λογαριασμός τροφοδοτείται με ακατάσχετες απαιτήσεις.

#### 1) το ακατάσχετο τραπεζικό υπόλοιπο

Σύμφωνα με το άρθρο L. 162-2 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις, όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ο τρίτος στα χέρια του οποίου διενεργείται η δέσμευση αφήνει στη διάθεση του οφειλέτη ένα κατ' αποκοπή ποσό εντός του ορίου του πιστωτικού υπολοίπου του λογαριασμού ή των λογαριασμών την ημέρα της δέσμευσης, με χαρακτήρα διατροφής και για έναν μόνο δικαιούχο, σύμφωνα με το άρθρο L. 262-2 του κώδικα περί κοινωνικής δράσης και οικογενειών (code de l'action sociale et des familles) [ύψος ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος (RSA) = 524,68 EUR σύμφωνα με το διάταγμα 2016-538 της 27ης Απριλίου 2016].

Το άρθρο R. 162-2 του ίδιου κώδικα προβλέπει ότι δεν απαιτείται αίτηση του οφειλέτη για την ενεργοποίηση του εν λόγω μηχανισμού: η τράπεζα ενημερώνει αμέσως τον οφειλέτη για τη διάθεση του ποσού που εξαιρείται της δέσμευσης. Σε περίπτωση περισσότερων λογαριασμών, η διάθεση του εν λόγω ποσού εφαρμόζεται για το σύνολο των πιστωτικών υπολοίπων και το ποσό καταλογίζεται κατά προτεραιότητα επί των διαθέσιμων ποσών σε λογαριασμούς όψεως. Η τράπεζα κοινοποιεί επίσης αμελλητί στον δικαστικό επιμελητή το ποσό που τίθεται στη διάθεση του οφειλέτη και τον λογαριασμό ή τους λογαριασμούς στους οποίους εφαρμόζεται η διάθεση του ποσού. Στην περίπτωση δέσμευσης λογαριασμών που τηρούνται σε διαφορετικά ιδρύματα, ο δικαστικός επιμελητής καθορίζει τον τρίτο ή τους τρίτους στα χέρια των οποίων διενεργείται η δέσμευση και οι οποίοι οφείλουν να θέσουν στη διάθεση του οφειλέτη το «τραπεζικό ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα (RSA)», καθώς και τις λεπτομέρειες της εν λόγω διάθεσης.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου R. 162-3 του ίδιου κώδικα, αυτό το ποσό παραμένει στη διάθεση του οφειλέτη για έναν μήνα από τη δέσμευση.

#### 2) η μεταφορά ακατάσχετου

Μια τέτοια αίτηση από την πλευρά του οφειλέτη έχει νόημα μόνο αν τα ακατάσχετα ποσά υπερβαίνουν το ακατάσχετο τραπεζικό υπόλοιπο.

Σύμφωνα με το άρθρο L. 112-4 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις, οι ακατάσχετες απαιτήσεις το ποσό των οποίων κατατίθεται σε λογαριασμό παραμένουν ακατάσχετες. Το άρθρο R. 112-5 του ίδιου κώδικα ορίζει ότι, εφόσον ένας λογαριασμός πιστώνεται με ποσό ακατάσχετης απαίτησης εν όλω ή εν

μέρει, το ακατάσχετο μεταφέρεται στο υπόλοιπο του λογαριασμού μέχρι αυτό το ποσό.

Το άρθρο R. 162-4 του ίδιου κώδικα προβλέπει ότι «εφόσον τα ακατάσχετα ποσά προέρχονται από απαιτήσεις με περιοδική καταβολή, όπως αμοιβές από εργασία, συντάξεις, ποσά που καταβάλλονται ως οικογενειακό επίδομα ή επίδομα ανεργίας, ο δικαιούχος του λογαριασμού δύναται, κατόπιν απόδειξης της προέλευσης των ποσών, να αιτηθεί να τεθούν αμέσως στη διάθεσή του, αφού αφαιρεθούν οι χρεώσεις του λογαριασμού από την τελευταία κατάθεση ακατάσχετης απαίτησης». Προβλέπονται δύο είδη ποσών: οι πλήρως ακατάσχετες παροχές, όπως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα (Revenu de solidarité active), και τα εισοδήματα που υπόκεινται σε δέσμευση μέχρι το όριο και με τους όρους που προβλέπει ο εργατικός κώδικας για τη δέσμευση αμοιβών. Το Ακυρωτικό Δικαστήριο (Cour de cassation) έκρινε ότι το ακατάσχετο εφαρμόζεται επί του συνόλου των κεφαλαίων που έχουν συγκεντρωθεί στον τραπεζικό λογαριασμό και όχι μόνο επί της τελευταίας κατάθεσης (απόφαση δεύτερου πολιτικού τμήματος, της 11ης Μαΐου 2000, αριθ. 98.11-696). Από πρακτικής άποψης, αυτός ο κανόνας είναι δύσκολο να εφαρμοστεί, καθώς ο λογαριασμός περιλαμβάνει και ποσά που υπόκεινται σε δέσμευση εν όλω ή εν μέρει.

Για τον προσδιορισμό του ποσού της μεταφοράς ακατάσχετου, δεν λαμβάνονται υπόψη οι τακτοποιήσεις που μεσολάβησαν κατά τη διάρκεια των 15 ημερών μετά τη δέσμευση (άρθρο R. 162-4 δεύτερο εδάφιο του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις).

Ο οφειλέτης δύναται να ζητήσει ανά πάσα στιγμή να τεθούν στη διάθεσή του τα ακατάσχετα ποσά, ακόμα και πριν από την προθεσμία τακτοποίησης των 15 ημερών η καταβολή υπέρ του πραγματοποιείται αμέσως. Ο δανειστής δεν πληροφορείται τη διάθεση παρά μόνο κατά τη στιγμή που υποβάλει, κατά περίπτωση, το αίτημά του για πληρωμή: τότε έχει 15 μέρες για να προβάλει ένσταση για το ύψος του ποσού που τίθεται στη διάθεση του οφειλέτη και για τον καταλογισμό (άρθρο R. 162-4 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις).

Ως προς τα ακατάσχετα ποσά που προέρχονται από μη περιοδικές απαιτήσεις, το άρθρο R. 162-5 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις προβλέπει ότι ο οφειλέτης δύναται, κατόπιν απόδειξης της προέλευσης των ποσών, να ζητήσει τα εν λόγω ποσά να τεθούν στη διάθεσή του αφού πρώτα αφαιρεθούν οι χρεώσεις στον λογαριασμό από την ημέρα εγγραφής της απαίτησης. Για παράδειγμα, μπορεί να πρόκειται για αναδρομικά οφειλόμενους μισθούς ή για επίδομα θανάτου (ακατάσχετο βάσει του άρθρου L. 361-5 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης). Η διάθεση αυτών των ποσών αναβάλλεται μέχρι την παρέλευση της προθεσμίας των 15 ημερών που προβλέπεται από το άρθρο L. 162-1 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις για την τακτοποίηση των τρεχουσών συναλλαγών. Ο καθ' ου δύναται πάντα να αιτηθεί στον δικαστή της εκτέλεσης την εσπευσμένη διάθεση των παρακρατηθέντων ποσών, κατόπιν απόδειξης του ακατάσχετου χαρακτήρα τους. Σε μια τέτοια περίπτωση, ο δανειστής εξετάζεται ή καλείται.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Ως προς τα τέλη για την εκτέλεση διαταγών δέσμευσης, το εθνικό δίκαιο δεν περιλαμβάνει καμία συγκεκριμένη διάταξη για τη ρύθμισή τους. Αντίθετα, ο γαλλικός νομισματικός και χρηματοπιστωτικός κώδικας (code monétaire et financier) προβλέπει ότι τα τέλη για κατάσχεση χρηματικών ποσών στα χέρια τρίτου (saisie-attribution) που βαρύνουν τον οφειλέτη-δικαιούχο του λογαριασμού που δεσμεύεται πρέπει να αναφέρονται στους καταλόγους χρεώσεων που θέτουν στη διάθεση των πελατών τους τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (άρθρο D. 312-1-1).

Επιπλέον, αυτά τα τέλη κοινοποιούνται εκ των προτέρων δωρεάν στον πελάτη (άρθρο R. 312-1-2), σύμφωνα με το άρθρο L. 312-1-5 το οποίο προβλέπει ότι η εν λόγω κοινοποίηση γίνεται μέσω του αντιγράφου κίνησης λογαριασμού και ότι η χρέωση δεν μπορεί να γίνει νωρίτερα από 14 μέρες μετά την ημερομηνία έκδοσης του αντιγράφου κίνησης λογαριασμού. Φαίνεται ότι τα εν λόγω τέλη που επιβάλλονται στον οφειλέτη-δικαιούχο του λογαριασμού από τις τράπεζες καθορίζονται ελεύθερα από κάθε τράπεζα (από 80 EUR έως 150 EUR περίπου).

Τυχόν τέλη παροχής πληροφοριών σχετικών με τους λογαριασμούς, τα οποία τιμολογούνται από την τράπεζα στον δικαστικό επιμελητή που επιφορτίζεται με την εκτέλεση του μέτρου, θα συμπεριληφθούν στα έξοδα που βαρύνουν καταρχήν τον οφειλέτη (βλ. προηγούμενη απάντηση).

Ενδεικτικά, το ύψος των τελών που επιβάλλονται από τις γαλλικές τράπεζες κυμαίνεται μεταξύ 78 EUR και

111 EUR.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Οι δικαστικοί επιμελητές τιμολογούν τέλη για την εκτέλεση διαταγής δέσμευσης, σύμφωνα με τον ισχύοντα εθνικό πίνακα. Συνοπτικά: το συνολικό κόστος της διαδικασίας (που περιλαμβάνει τη μετατροπή της διαταγής δέσμευσης σε κατάσχεση στα χέρια τρίτου) κυμαίνεται από 166,19 EUR έως 397,88 EUR ανάλογα με το ποσό της επίμαχης απαίτησης.

Επιπλέον, η πράξη κατάσχεσης απαιτήσεων περιλαμβάνεται στις παροχές του άρθρου A 444-16 του εμπορικού κώδικα (code de commerce), άρα συνεπάγεται την επιβολή τέλους λήψης καταδικωκτικών μέτρων (droit d'engagement de poursuites). Το ύψος αυτού του τέλους προσδιορίζεται στο άρθρο A 444-15 του κώδικα. Προβλέπεται ότι, αν το ποσό της απαίτησης είναι χαμηλότερο από ή ίσο με 76 EUR, το τέλος λήψης καταδικωκτικών μέτρων ορίζεται στα 4,29 EUR και ότι, πέραν του ορίου των 76 EUR, το τέλος είναι ανάλογο του ύψους της απαίτησης, με όριο τα 268,13 EUR, σύμφωνα με την παρακάτω κλίμακα:

TRANCHES D'ASSIETTE (ύψος απαίτησης)	ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ
Από 0 έως 304 €	5,64 %
Από 305 € έως 912 €	2,82 %
Από 913 € έως 3.040 €	1,41 %
Άνω των 3.040 €	0,28 %

Το τέλος λήψης καταδικωκτικών μέτρων μπορεί να εισπραχθεί μόνο μία φορά στο πλαίσιο ανάκτησης της ίδιας απαίτησης.

Καταβάλλεται από τον οφειλέτη αν το κόστος της πράξης βάσει της οποίας επιβάλλεται βαρύνει τον ίδιο, και από τον δανειστή σε κάθε άλλη περίπτωση.

Οφείλεται στον δικαστικό επιμελητή ανεξαρτήτως της έκβασης της προσπάθειας ανάκτησης του ποσού.

Αναλόγως αν το κόστος της πράξης βαρύνει τον οφειλέτη ή τον δανειστή, συμψηφίζεται αντίστοιχα με την αμοιβή που προσδιορίζεται στο άρθρο A. 444-31 ή μ' αυτή που προσδιορίζεται στο άρθρο A. 444-32.

Τέλος, στο σύνολο των αιτήσεων που υποβάλλονται στο πλαίσιο των άρθρων L. 152-1 και L. 152-2 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις επιβάλλεται τέλος 21,45 EUR προ φόρου (βλ. άρθρο A.444-43 του εμπορικού κώδικα, πράξη αριθ. 151). Πρόκειται για αιτήσεις για έρευνα που θα διεξαχθεί από κρατικές, περιφερειακές, δημοτικές και κοινοτικές αρχές σε επιχειρήσεις που έχουν αδειοδοτηθεί ή ελέγχονται από το κράτος, τις περιφέρειες, τους δήμους και τις κοινότητες, σε δημόσιους οργανισμούς ή οργανισμούς που ελέγχονται από τις διοικητικές αρχές ή σε επιχειρήσεις οι οποίες εκ του νόμου τηρούν λογαριασμούς καταθέσεων. Το τέλος αυτό επιβάλλεται για τη χρήση του μητρώου FICOBA.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Μόνη η δέσμευση δεν εμποδίζει άλλες δεσμεύσεις, υπό την επιφύλαξη του δικαιώματος προτίμησης του πρώτου προσώπου που επισπεύδει τη δέσμευση. Η μη διαθεσιμότητα απαίτησης δεν εμποδίζει άλλους δανειστές να λάβουν άλλο μέτρο εκτέλεσης, αλλά αυτό θα τεθεί σε ισχύ μόνο αν το πρώτο μέτρο δεν μετατραπεί σε μέτρο οριστικής εκτέλεσης. 6

Κατ' εφαρμογή του άρθρου L. 523-1 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις, όταν η δέσμευση αφορά απαίτηση με αντικείμενο χρηματικό ποσό, επιφέρει τα αποτελέσματα της παρακαταθήκης που προβλέπονται στο άρθρο 2350 του αστικού κώδικα, δηλαδή επιφέρει ειδική διάθεση και δικαίωμα προτίμησης

κατά την έννοια του άρθρου 2333 του αστικού κώδικα περί ενεχύρου. Η δέσμευση παρέχει κατά συνέπεια στον επισπεύδοντα το «προνόμιο» του ενεχυρούχου δανειστή (δηλαδή το δικαίωμα εξόφλησης κατά προτεραιότητα σε σχέση με τους άλλους δανειστές). Επομένως, ο δανειστής που επισπεύδει τη δέσμευση δεν απειλείται από τους εγχειρόγραφους δανειστές (δηλαδή τους δανειστές χωρίς εξασφάλιση) ούτε τους δανειστές χαμηλότερης κατάταξης από τη δική του. Αντίθετα, προηγούνται αυτού οι δανειστές με ισχυρότερο δικαίωμα προτίμησης από το δικό του, όπως το ανώτατο προνόμιο των μισθωτών, το προνόμιο των δικαστικών εξόδων ή τα γενικά προνόμια του Δημόσιου Ταμείου.

Αν γίνουν περισσότερες δεσμεύσεις την ίδια μέρα, τα δεσμευμένα ποσά διαιρούνται αναλογικά χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τυχόν προνόμια (απόφαση Ακυρωτικού Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 1996, αριθ. 09-60.004).

#### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Αρμόδιος για να ανακαλέσει τη διαταγή δέσμευσης λογαριασμού, να αποφασίσει ότι η εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης λογαριασμού πρέπει να περιοριστεί ή να διακοπεί ή ότι η εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης πληρωμής αντίκειται στη δημόσια τάξη και πρέπει να διακοπεί γι' αυτόν τον λόγο είναι ο δικαστής εκτέλεσης του πολυμελούς πρωτοδικείου.

#### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Αρμόδιο δικαστήριο για την άσκηση έφεσης κατά αποφάσεων που εκδόθηκαν βάσει των άρθρων 33, 34 ή 35 είναι το εφετείο. Η προθεσμία άσκησης έφεσης είναι 15 ημέρες. Η προθεσμία αυτή ξεκινά να τρέχει από την ημέρα υπογραφής της απόδειξης παραλαβής της συστημένης επιστολής η οποία περιλαμβάνει την απόφαση του δικαστή της εκτέλεσης και αποστέλλεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου στα μέρη.

Αν δεν υπογραφεί η απόδειξη παραλαβής, η απόφαση του δικαστή της εκτέλεσης πρέπει να κοινοποιηθεί με δικαστικό επιμελητή (επίδοση), με πρωτοβουλία των μερών, και τότε η προθεσμία ξεκινά να τρέχει από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης.

#### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Δεν υπάρχουν έξοδα για την κατάθεση αίτησης με σκοπό την έκδοση διαταγής δέσμευσης λογαριασμού ούτε για την άσκηση έφεσης.

Το άρθρο L. 512-2 του κώδικα διαδικασιών εκτέλεσης σε αστικές υποθέσεις προβλέπει ότι τα έξοδα για το ασφαλιστικό μέτρο βαρύνουν τον οφειλέτη, εκτός αν εκδοθεί αντίθετη δικαστική απόφαση στο τέλος της διαδικασίας. Το δικαστήριο πρέπει να προβεί στην κατάρτιση καταλόγου πράξεων που θα συμπεριληφθούν στα απαιτητά έξοδα και να ορίσει ποιον βαρύνουν.

Το προαναφερθέν άρθρο ορίζει επίσης ότι, όταν διατάσσεται άρση από το δικαστήριο, ο δανειστής μπορεί να καταδικαστεί σε αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από το ασφαλιστικό μέτρο. Για την εν λόγω υποχρέωση αποζημίωσης η νομολογία δεν απαιτεί απόδειξη πταίσματος (Απόφαση Ακυρωτικού Δικαστηρίου, δεύτερου πολιτικού τμήματος, της 29ης Ιανουαρίου 2004, αριθ. 01-17.161, και απόφαση δεύτερου πολιτικού τμήματος, της 7ης Ιουνίου 2006, αριθ. 05-18.038).

#### Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Γίνεται δεκτή μόνο η γαλλική γλώσσα.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 01/06/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.